

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ИСКАНЕ

по чл.150, ал.1 пр.1 от Конституцията на Република България от група народни представители за обявяване противоконституционността на разпоредби на Закона за съдебната власт (Обн., ДВ, бр. 64 от 07.08.2007 г.; изм., бр. 69 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2008 г.; доп., бр. 25 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 33 от 30.04.2009 г.)

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Отправляме искане, на основание чл. 149 , ал. 1 т.2 от Конституцията на Република България, да обявите противоконституционността на §§ 6; 7; 25; 26; 29; 31 – 36; 39; 40; 41; 43; 44; 46; 48; 51; 57; 74; 83; 86; 91; 94; 108; и 110 - 113 от Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт, с които са изменени съответно - чл.38; чл. 42, ал.4; чл.136; чл.138 ; чл. 147; чл.148 - чл.153; чл.163; чл.164; чл.165; чл.167, ал.1; чл.170; чл.172; чл.178; чл.189,ал.1; чл.209, ал.2; чл.297, ал.3; чл.327; чл.338; чл.340, ал.2; чл.357; чл.365; чл. 401; от него и §111-113 от преходните и заключителните му разпоредби.

2

По същество, суспендирайки Ваше Решение № 3 от 10 април 2003 г. по к.д. № 22 от 2002 г.¹, 40-тото Народно събрание променя конституционната структура на съдебната власт и „прехвърля“ следствието в прокуратурата. С това превишаване на власт се нарушават конституционни разпоредби, както следва:

1. Принципът за разделение на властите по чл.8 , а също чл. 129, ал.1 и чл.131, според които *само Висшият съдебен съвет(ВСС), с тайно гласуване*, може да назначава, повишава, понижава, премества и освобождава съдии, прокурори и следователи. Чрез атакуваните разпоредби, 40-тото Народното събрание *ex lege* и *вместо* ВСС *понижава и премества всички* следователи. Цинизмът на § 112, ал. 3, с които този орган е задължен да „оформи“ решението за част от следователите не „избягва“ противоконституционността, защото нито на ВСС, нито на засегнатите се дава избор и преценка.

2. Понижаването на директора на НСлС и освобождаването от ръководна длъжност на директорите на ОСлС противоречи *и на чл.129, ал. 3 и ал.6* от основния закон, наред с посочените по т.1 текстове. Видно е, че длъжността „завеждащ окръжен следствен отдел“ не е ръководна и няма мандат. Съзнателното нарушение на конституцията личи и в § 112, ал. 2 от ЗИДЗСВ , който също е опит за привидно „изпълнение“ на правилата.

---

¹ „2.Формата на държавно управление по смисъла на чл. 158, т. 3 от Конституцията следва да се тълкува разширително. Това понятие се определя не само от характера на държавата като парламентарна или президентска република или монархия. В него се включва и изградената от Великото Народно събрание чрез редица конституционни текстове, които доразвиват парламентаризма, система от висши държавни институции - Народно събрание, президент и вицепрезидент, Министерски съвет, Конституционен съд и органите на съдебната власт (Върховен касационен съд, Върховен административен съд, прокуратура, следствие и Висш съдебен съвет), тяхното съществуване, мястото им в съответната власт, организацията, условията, начина на формиране и мандата им.“(маркирането е наше)

3. Чл. 117, ал.2 от Конституцията гласи : „Съдебната власт е независима. При осъществяване на своите функции съдиите, съдебните заседатели, прокурорите и следователите се подчиняват само на закона.” С § 25 от ЗИД ЗСВ в чл. 136 от ЗСВ настъпва „преподчиняване”: „Всички прокурори и следователи са подчинени на главния прокурор.” и в ал.4 : „всички прокурори и следователи са подчинени на административния ръководител на съответната прокуратура”

4. Административното подчиняване на следствените органи на прокуратурата е противоконституционно и защото *нарушава*:

4.1. Чл.149, ал.1 т.1 от Конституцията – за силата на решенията на Конституционния съд. Например:

4.1.1. Цитираният диспозитив и мотивите на Решение № 3 на Конституционния съд от 10 април 2003 г. по к.д. № 22 / 2002 г., а именно: „*Неразривно свързано с формата на държавно управление, която би се променила, е и ако се променят структурата, формирането и функциите на звената от съдебната система и статутът на нейните органи, включително висшите конституционно установени длъжности. Така ще е например при сливане на Върховния касационен съд с Върховния административен съд. Промяна е също така, ако например председателите на Върховния касационен и на Върховния административен съд или главният прокурор се избират от Народното събрание или се назначават от неговия председател или от Министерския съвет, а съдиите, прокурорите и следователите се назначават, преместват, повишават или уволняват не от Висшия съдебен съвет, а от друг орган.*” - Ясно е, че законът за подобно изменение на конституцията може да бъде приет само от Велико

4

Народно събрание и то по установения с нея ред. В случая имаме изменение на устройствен закон, което нарушава конституцията.

4.1.2 Решение № 8 / 2005г. не „отменя” Решение № 3 / 2003г., а гласи: *”Промени в Конституцията , концентрирани в рамките на съдебната власт, във връзка с първите четири питання в искането, които са насочени към реструктуриране, оптимизиране от съдържателна гледна точка и прецизиране на отделни функции на нейни органи, поставяне на акценти или уточняване на техни правомощия или наименования, както и взаимодействието им с институции на другите власти, не представляват промяна във формата на държавно управление и могат да бъдат извършени от Народно събрание, ако с тях не се нарушава балансът между властите и се съблюдават основните принципи, върху които е изграден действащият конституционен модел на държавата - правата на личността, народният суверенитет, политическият плурализъм, правовата държава, върховенството на правото, разделението на властите и независимостта на съдебната власт.”*

Това решение също третира закон за изменение на Конституцията, а не ЗИДЗСВ и не „разрешава” сливане на две от трите самостоятелни звена на съдебната власт. Особените мнения и по-специално становището на съдия Маргарита Златарева *не променя диспозитива* и не обосновава *”обратно”* тълкуване.

4.2. Още 12 конституционни разпоредби - чл. 128 във връзка с чл. 117, ал.2; чл.129, ал.3; чл.130 , ал. 6 точки 1 и 2; чл.130а т.3 и 4, чл.131, чл.132, чл.132 ал. 6 и ал.7 и чл.133 - които изброяват съдии, прокурори и следователи. Последната професия става „второ качество” - без самостоятелност, без кадрова инициатива, без попълнение с младши кадри, без връзка между нивата, без представителство в правоотношения. Нарушава се балансът *вътре* в съдебната власт, което подменя конституционно установеният й модел. Системата става „обединение” на почти равни по брой съдии и обвинители. Тази „новост” застрашава и с обвинителен уклон.

Възможността за разследване от прокуратурата (чл.127, т.2) не е довод за „поглъщане” на следствието. Както е недопустимо вливане в държавното обвинение на разследващите полицаи или капитаните на кораби. Следствените органи никога *не са имали монопол* върху разследването, но с Конституцията от 1991г. са *самостоятелно* звено на Съдебната власт – като ВСС, ВКС, ВАС и Прокуратурата.

4.3. Чл. 88, ал.1 от Конституцията, който изисква законите да се приемат и обсъждат с две гласувания. Приетият на първо гласуване проект на Министерски съвет предвиждаше НСЛС да обедини в териториални звена ОСЛС. Промяната на формата на държавно управление – следствието да премине в прокуратурата – видно от стенографските протоколи от заседанията на Народното събрание² - бе приета с едно гласуване.

5) С атакуваните промени се погазва и чл. 4, ал.1 от Конституцията, който определя Република България, като правова държава, която се управлява според конституцията и законите. *„Несъвършенството на закона и противоречията между неговите норми нарушават принципа на чл. чл. 4, ал.1 от Конституцията”*³. В случая с подмяната на конституционно установената структура на съдебната власт, атакуваният закон, *предизвиква хаос от противоречия, които правят неизпълними различни закони.* Например :

---

² В този смисъл е и практиката на КС Решение 3/2003г. по к.д.№ 2/93; Решение 18/1995г. по к.д. 16/95г. Решения 25/98г. и 28/98 г. Решение № 6/19.04.2007г.

³ Вж. Решение 9 от 30 .09.1994г. на КС по к.д. № 11 / 94г. Вътрешните противоречия, противоречията между законите, които изключват възможността за изпълнението им като система всякога нарушава този принцип - В този смисъл виж още: Решение 19 от 12.10.1995г. по к.д. № 17/95г. Решение № 22/24.09.1998г. на КС по к.д. № 18/98г.; Решение 7 от 20.05.2003г. по к.д. № 4 /2003г.

6

5.1 Чл. 164 ал.1 от ЗСВ изисква 3 години юридически стаж за назначаване на длъжността следовател в окръжен следствен отдел, а алинея 2 на същият текст – 8 години. При първия ценз, всеки следовател „получава” ранг и заплата направо на окръжно ниво, пропускайки районното. При втория ценз несменяеми, по решение на Висшия съдебен съвет, следователи с над 5 години стаж, но по-малко от 8 г. стаж не биха могли да бъдат „преназначени” в прокуратурата. Законът е неизпълним, а нарушението му е предпоставено.

5.2. Седем закона⁴ , задължават НСлС с акредитираната ѝ, по Закона за защита на класифицираната информация (ЗЗКИ), ведомствена система, да издава удостоверителни документи на граждани⁵ за назначаване на работа, документи за самоличност, пребиване в страната, покупка и носене и държане на оръжия и боеприпаси и т.н. Ликвидирането на НСлС и ОСлС налага или неизпълнение на това задължение или нова процедура по акредитация на ЦИССС⁶. Т.е. ако не бъдат нарушени тези закони, с отказ да се издават удостоверения би бил нарушен ЗЗКИ .

5.3 В новата му редакция, ЗСВ противоречи и на Закона за държавния бюджет за 2009г. и нормите в бюджетната сфера за разхода на средства за ежедневната работа на следователите. Ако финансирането спре – ще се нарушат функционалните им

---

⁴ ЗАКОН за българските документи за самоличност, ЗАКОН за частната охранителна дейност, ЗАКОН за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпасите, ЗАКОН за българското гражданство, ЗАКОН за отбраната и въоръжените сили на Република България, ЗАКОН за чужденците в Република България.

⁵ Тези удостоверения достигат стотици хиляди за една година и до сега се издават от ОСлС и НСлС.

⁶ ЦИССС-Централизирана информационна система на следствените служби.

задължения, ако продължи – ще бъдат нарушени правилата за разходване на бюджетни средства.

5.4. Противоречива става и процедурата по НПК. Принципът за разпределяне на делата при обща компетентност на разследващите полицаи по чл.194 от НПК, с атакуваните промени се „подменял”, чрез новия чл.52, ал.2 от НПК. Твърди се, че вече обща компетентност „на прокурори” имали следователите. Така се предпоставят спорове и възражения за „некомпетентно разследване” и „неясни критерии за разпределяне” на дела между следователите и разследващите полицаи.

Изброените противоречия по характер и степен са конституционно нетърпими и нарушават чл. 4, ал.1 от конституцията – по аргумент и от Решение 14 /23.11.2000г. на КС по к.д. 12 / 2000г. Ликвидацията на 29 юридически лица –следствени служби е мощна дестабилизация в правозащитната система на държавата. Промени, писани на коляно, налагащи със сила необмислени решения, в последните дни на едно Народно събрание рушат държавността.

Затова, искаме да обявите за противоконституционни, на основание чл.149, ал.1 т.2 от Конституцията : §§ 6, 7, 25, 26, 29, 31 - 36, 39, 40, 41, 43, 44, 46, 48, 51, 57, 74, 83, 86, 91, 94, 108 и 110 – 113 от Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт (Дв.бр.33 /30.04.2009г.).

С УВАЖЕНИЕ,

НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ:

Борислав Български

- 1) Скаурин, Михаил
- 2) Афанасий Афанасьевич
- 3) Всеволод Петрович
- 4) Аким Акимович
- 5) Булыкин, Алексей
- 6) Кот Александр Дмитриевич
- 7) Гуминин, Иван Кириллович
- 8) Христо К. Попов
- 9) Иван С. Хуров
- 10) Иван Иванович
- 11) Вадим Донцов
- 12) Борислав Великов
- 13) Борислав Казан
- 14) Иван Иван
- 15) Иван Косович
- 16) Иван Иванов
- 17) Иван С. Чичков
- 18) Александр Михайлович
- 19) Морганов, Иван
- 20) Иван С. Томасович
- 21) Иван С. Попов
- 22) Иван Томов
- 23) Иван Попов
- 24) Борислав Великов
- 25) Иван Иванов
- 26) Иван Иванов
- 27) Иван Иванов
- 28) Иван Иванов
- 29) Иван Иванов
- 30) Иван Иванов
- 31) Иван Иванов
- 32) Иван Иванов
- 33) Иван Иванов

34. Антонина Яковлева
35. Иван И. Иванов
36. Светлана Маминих
37. Дамир Шарчев
38. Светлана Д. Иванова
39. Иван Димов
40. Иван Иванова
41. Николай Иванов
42. Иван Иванов
43. Иван Иванов
44. Иван Иванов
45. Николай Иванов,
46. Иван Иванов
47. Иван Иванов
48. Иван Иванов
49. Иван Иванов
50. ....
51. ....